

యన్.మోహనశ్రీ

నండే కుడ జీవడే

“కా సల్యా సుప్రభాతం రామా పూర్వ సంద్యా ప్రవర్తతే...”

టేవ్ రికార్డర్ లో నుంచి సుప్రభాతం వినిపిస్తోంది. నా అర్ధాంగి ముగ్గులు వేస్తోంది. పొద్దున్న లేవగానే ధ్వని కాలుష్యాన్ని భరించలేను. చిరాకుపుడుతోంది. ఆ మాటే నా ముద్దుల భార్యమణితో చెబితే మూతిని మూడు వంకర్లు తిప్పుతూ “మీది మరీ వోద్యమండీ! సుప్రభాతం విన్నవారికి బుద్ధి వికసిస్తుంది. అజ్ఞానం హరించి జ్ఞానోదయం కలుగుతుంది.” అంటుంది.

అందుకని పళ్ళు తోముకుంటూ ట్రెన్ మీదికెళ్ళిపోయాను. నిశ్శబ్దం అంతర్లీనమైన చల్లటి గాలి సుతారంగా మొహంపిద ముద్దాడు తోంది.

“వాతావరణం ప్రశాంతంగా ఉండేమిటబ్బా!” అనుకుంటూ నలువైపులా తొంగిచూశాను. అబ్బే. లాభం లేదు.

కనుల పండుగయ్యే దృశ్యమింకా మొదలవలేదు. వాలంటీ మరో ముగ్గురు అపార్ట్ మెంట్ కిటికీల నుంచి తొంగి చూస్తున్నారు.

అప్పుడు వినిపించింది... రామారావు గొంతు!!

“ఏంటయ్యా! సుబ్బారావ్ కాస్త కిందికి దిగి వస్తావా!”

సుబ్బారావు కిందికివస్తూ ‘అబ్బబ్బా ఏమిటయ్యా? నీ గోల. అప్పులవాడిలా ఏమిటాకేకలు?’ అన్నాడు

అదే. అదే అతను చేసిన పాఠ పాటు.

నేను దేనికోసమైతే ఎదురు చూస్తున్నానో ఆ సమయం ఆనన్న

మైంది!

“ఏంటి? నేను పిలిస్తే నీకు గోలగా ఉందా? నామాటలు కేకలా? బాణే నీలాంటి వాడికి అంతకంటే మరింకెలా విని పిస్తుంది?” అన్నాడు రామారావు.

“ఇదిగో, సుర్యుడగా మాట్లాడు. ఇంతకీ వచ్చేందుకు పిల్చావ్?”

“అయ్యా! మహాప్రభో. మీరు పెద్దలు. మీ ఇంట్లోని చెత్తంతా మా నెత్తిమీద వదుతోంది. రెండువారాల నుంచి సుర్యుడగా చెబుతున్నా. మునిషికొక మాట గొడ్డుకొక దెబ్బ! పిల్లలగలవాణ్ణి! మా కష్టాలు నీకే మర్చిపోతాయి?”

“అంటే ఏమిటి నీ అభిప్రాయం? మేము పిల్లలు లేనిగొడ్డుమోతువాళ్ళమనే కదా నీ దెప్పిపాడవు. చూడూ. నీ ఇంటిముందు చెత్త వేస్తున్నది మేము ఒక్కళ్ళమే కాదు. అందరూ వేస్తున్నారు. మేమూ వేస్తున్నాము. దానికంత ఎగిరెగిరి పడుతున్నావ్. తేరగా దొరికావని వా దగ్గరవా నీ

ప్రతాపం?”

“సుబ్బారావ్! వాలో సహనం వరించిపోతూంది. ఇంటిముందు చెత్త గుట్టల గుట్టలుగా పోస్తుంటే దోమలెక్కువైపోతున్నాయి. పిల్లలు మలేరియా బ్యరంతో మంచం పడు తున్నారు.”

వాళ్ళిద్దరి మాటలు విని ఆ ప్రక్క నుంచి ఈ ప్రక్క నుంచి వెంకట్రావు, నారాయణరావుతో పాటు మరో నలుగురైదుగురు గుమిగూడారు.

అందరు రామారావుని సమర్థిస్తున్నారు.

“నర్లేండి మీరందరూ కట్టు కట్టుకుని నా మీద ఎగ బడుతుంటే నేనేం చెప్పనూ! పోనీ డబ్బులిస్తాను. మీలో ఎవరైనా ఆ పన్నేసి తీసేస్తే కోండి” అన్నాడు సుబ్బారావు.

అతని మాటలు విని నారాయణ రావు ఛాతీ విరుచు కున్నాడు.

“అదిగో అదే ఆ మాటే మాకు వచ్చదు. డబ్బుంది కదా అని ఇతరులని అవమానించడం మంచిది కాదు. మేమేమైనా కూలీ ముండా

కొడుకులలా కనిపిస్తున్నామా? ఏంటి నీ ఉద్దేశ్యం??” అన్నాడు.

“మీరంతా పెదర్థాలు తీస్తే నేనేం మాట్లాడలేను. చెత్త తీయించే బాధ్యత నా ఒక్కడిదే కాదు. సునందరిది. ఎక్కువ మాట్లాడితే పోలీసులను పిలవాలివస్తుంది” సుబ్బారావుకి కోపం వచ్చింది.

“పోలీసులను పిలుస్తావా? నాయనా. అప్పటిదాకా మేము ఊరు కుంటామునుకుంటున్నామా? ఏ కీలుకీ ఆకీలు విరగ్గొట్టి మూల వడేస్తాం జాగ్రత్త” అన్నాడు వెంకట్రావు.

“ఛీ ఛీ. బుద్ధి గడ్డిలివి ఆపార్ట్ మెంట్ తీసుకున్నాను. మనిషి అన్నవాడికి ఓపిక ఉండాలి” సుబ్బారావు చీదరించుకున్నాడు. నాకెంతో హాయిగా ఉంది. తమాషా చూస్తున్నాను.

“ఓపికా? బాగుందయ్యా రెండు మూడు వారాల నుంచి చెబుతున్నాను. చేతులు జోడించి మొరమెట్టుకున్నాం. ఉపా... మా శాంతి వచనాలు నీ చెవులకి ఎక్కితేదా. ఆదివారం ఆబగా తలుపేసుకుని పెళ్ళాంతో సరసాలాడక ఈ కాస్త పని చేయిస్తే పోయేదిగా” అన్నాడు రామారావు.

సుబ్బారావు మొహం మాడ్చు కుని “ఓహో అదా మీ ఏడుపు ఏడు ఎప్పుడు ఇంట్లోంచి బయలుకు రాదు. ఎవ్వరితో మాట్లాడదు. తలొంచుకుని వెళ్ళాడు. వస్తాడు. అని మీ అందరికీ నా మీద ఏడుపు ఇప్పుడర్థమైంది” అన్నాడు.

“అదిగదిగో. ఆమాటే మాట్లాడ వద్దంటూ. పిల్లలు గల.

ఇక్కడ అసీను బహుశా రెండ్రే
 సుర్యుడగా ఉండడు. జాగ్రత్త.”
 “ఏమన్నావ్? మళ్ళీ చెప్పు.
 నాసంగతి నీకింతా తెలియదు.
 రామారావు రుసరుస లాడుతూ
 సుబ్బారావు ఛాతీమీద చెయ్యేసి
 తోస్తుంటే భూపతి పరుగెత్తు
 కొచ్చాడు.
 “ఏయీ! రామారావ్ నీ దాదాగిరి

ఏక్కడున్నారు సాహెబ్?.. ఇదిగో,
 భూపతి! సుప్రసూ మూ మళ్ళీ
 జోక్యం చేసుకుంటే బాపుండరు
 మరి.”

“అదేరా. మేలంటున్నది.
 ఒక్కణ్ణి చేసి దాదాగిరి చూపిస్తు
 న్నారు.”

“ఓయిబోస్! పెద్ద సిరి పరు
 దొచ్చాడంటే బాబూ! ఛూడూ,
 నీసంగతి మాకు తెలియజేయండి.
 రామారావు దగ్గర అడపాదడపా
 అప్పుతీసుకుంటావని అతణ్ణి
 వెనకేసుకుని వస్తున్నావని అందరికీ
 తెలుసు.”

“తగాదా పెరిగిపోతుంటే నా
 నునము సంబరపడిపోతాంది.

భూపతి, రామారావు
 ఒకరినొకరు కలయపడ్డారు.
 తోసుకుంటున్నారు. బండ
 బూతులు తీట్టుకుంటున్నారు.

ఒకడు ఇటుకరాయిని అందు
 కున్నాడు.
 మరొకడు ఇంట్లోకెళ్ళి రోకలి
 పట్టుకొచ్చాడు.

వాళ్ళిద్దరినీ విడిపించాలని
 మిగతావాళ్ళు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

సుబ్బారావు మౌనంగా ఒక
 మూలకెళ్ళి నిల్చున్నాడు.

నా కడుపునిండిపోయింది. ఎగిరి
 గంతేశాను.

గోలగోలగా అయిపోయింది.

“పొద్దున్నే ఏమిటి న్యూస్ వచ్చింది?
 మీకేమి పనిపాలలేనట్లుంది. ఫీ ఫీ
 ఎవరైనా చూస్తే అపార్ట్ మెంట్
 వాళ్ళంతా ఇలాంటి వాళ్ళేనని
 అనుకుంటారు. సిగ్గులేకపోతే సరి.
 వెళ్ళండి. జరిగింది చాలు”
 అన్నాడొక పెద్ద మనిషి.

రామారావుకి మంచి సందు
 దొరికింది.

“ఛ ఛ అదివారం బయటకు
 రావడమే నా తప్ప” అంటూ
 తోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.
 సుబ్బారావు మెల్లగా జారు
 కున్నాడు.

తగాదా అయిపోయింది.

నాకళ్ళకి తృప్తి కలలేదు!
 నిరాశతో ఇంట్లోకి వచ్చేశాను.

“మంచి తమాషా జరిగింది.

వాళ్ళం. నీలాగ లింగూ లిటుకులం
 కాము. టంగురంగా అంటూ
 భార్యని వెనకేసుకుని సీనిమాలోకి,
 షికార్లలోకి ఎక్కడ కుదుర్చుంది.
 మువ్వెట్లా సోతే మాకేం గానీ కనీసం
 డబ్బులు పారేయ్. కూలివాళ్ళని
 తెప్పించి నిద్రిచేయిస్తాను” అన్నాడు
 వెంకట్రావు.

ఆహ్. ఆహ్! ఆ పనేదో నేనే
 వెయ్యకము. నీకా శ్రమెందుకులే!
 అంటే. నీ డబ్బుల మీద
 నాకా? ఔను మరి. లంచం లేనిదే
 పైలు: కడలనివ్వవనే నీ సంగతెవరికి
 తెలియాలి?”

వెంకట్రావు! సుప్రసూ
 శ్రమించి మాట్లాడుతున్నావ్.

సాసం అమాయకుడిముందు
 చూపించడమెందుకు? రా. అదేదో
 నాతో తేల్చుకో. అన్నాడు
 భుజాలెగరేస్తూ.

రామారావుకి అరికాలిమంట
 వెల్లికెక్కింది.

“అబ్బో. ఆయ్యగారు అంతా
 అయిపోయాక వచ్చారా? ఇంతసేపు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముందుకేరీర్ కి తమవారే పిల్ల

* మీరు దూరదర్శన్ లోకి రాకముందు ఏం చేసేవారు?

● ఆల్ ఇండియా రేడియోలో న్యూస్ రీడర్ గా ఉన్నాను.

* దూరదర్శన్ లోకి వచ్చి ఎన్ని ఏళ్లు అవుతుంది?

● దూరదర్శన్ లోకి వచ్చి 3,4 ఏళ్లు అవుతుంది. కానీ న్యూస్ మాత్రం గత సవంతరం నుంచి చదువుతున్నాను.

* ప్రేక్షకుల ప్రశంసలు, విమర్శలు మీకెలా అనిస్తాయి?

● ఢిల్లీ దూరదర్శన్ లో 'నీటి రవీంద్రన్', బి.బి.సి 'రెస్పాన్స్', ఆమెరికన్ టీవీ 'పీటర్ జెనింగ్'

* మీ హాబీలు గురించి చెప్పండి.

● స్పోర్ట్స్ అంటే చాలా ఇష్టం. బాడ్మింటన్, బాస్కెట్ బాల్ ఆడతాను. రకరకాల పుస్తకాలు చదువుతాను. ప్రీలాన్స్ గా రచయిత్రిని. స్క్రిప్ట్ కూడా రాస్తూంటాను.

* మీ శరీర ఆకృతి అందంగా ఉండడానికి గల కారణం ఏమిటో

చదివిస్తాను.

* ఇల్లు... దూరదర్శన్ ఈ రెండింటినీ సైమల్టేనియస్ గా ఎలా మెయిన్ టెయిన్ చేయగలుగుతున్నారు?

● మా అత్తంటివారు నాకెంతగానో తమ సహకారం అందిస్తారు. ఇప్పుడు పిల్లలు కూడా పెద్ద వాళ్లు అయ్యారు. ఇబ్బంది అనే మాటలేదు.

* మా సాథకులకు మీరిచ్చే సలహా, సందేశం?

● అమ్మాయిలు ముందుగా చక్కగా చదువుకుని, తమ కాళ్లువైతాము నిలబడడానికి తల్లితండ్రులు అవకాశం ఇవ్వాలి. వాళ్లుల్లో ఆత్మవిశ్వాసం పెంచాలి. దృఢనిశ్చయం అంటూ ఉంటే మనిషి సాధించలేనిది ఏమీ లేదు.

నాకు పెళ్ళయిన తరువాత అవకాశం దొరికింది కాబట్టి ఇంతవరకు రాగలిగాను. కానీ ఇప్పటివరకీ యుగంలో ముందుగానే ముందుగా ఉండాలి. తర్వాత అవకాశం (నాలాగా) దొరుకుతుందన్న గ్యారంటీ లేదు. ముందుగా కేరీర్. ఆ తరువాతే పెళ్ళి. గృహిణిగా మారిన స్త్రీ తన కేరీర్ ని దెవలప్ చేసుకోలేదు... చేయాలనుకున్నా చాలా శ్రమ పడవల్సి వస్తుంది.

సి. వసంతలేఖ

సుకవ్యా

బాలకృష్ణన్ ఢిల్లీ దూరదర్శన్ కార్యక్రమాలు మానే, ముఖ్యంగా ఇంగ్లీష్ వార్తలు మానే ప్రేక్షకులకు తెలిసే ఉంటుంది.

తమిళనాడులో జన్మించిన సుకవ్యా, కొన్ని రోజులు భోపాల్ లో ఉండి ఢిల్లీలో పెటిల్ అయ్యింది. ఢిల్లీలోని "రేడియో థియేటర్ కాలేజ్" నుంచి బి.ఎ, "స్కూల్ ఆఫ్ సోషల్ వర్క్" నుంచి ఎం.ఎ ప్లాస్ అయ్యింది.

సుకవ్యాకి పంతొమ్మిదేళ్ళ వయసులో పెళ్ళి అయ్యింది. ఆమె భర్త ఐ.వి.ఎస్ ఆఫీసర్. ఇద్దరు పిల్లలు. సువూద 16 ఏళ్ళు, సుమంత 7 ఏళ్ళు.

సుకవ్యా బాలకృష్ణన్ మవను లోని భావాలను కొన్నింటిని అడిగి తెలుసుకుందాం.

బి.బి.న్యూస్ కేరీర్ ప్రకృత్య బాలకృష్ణన్

● ప్రశంసల కంటే విమర్శలే నాకు ఆనందాన్ని ఇస్తాయి. నా వర్ధారెన్స్ ని అభివృద్ధి చేసుకోడానికి ఎంతగానో తోడ్పడుతాయి.

* ఎలాంటి విమర్శలు వస్తుంటాయి మీకు?

● వార్తలు చదవడంలో తప్పులు దొర్లితే, మొహంపై నీరసం కప్పిస్తే ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలని సాయింట్ అవుట్ చేస్తే మళ్ళీ అలాంటివి ఇరగకుండా జాగ్రత్త పడవచ్చు.

* ఇప్పుడున్న న్యూస్ రీడర్స్ లో మీ ఫాన్ ఎవరు?

వివరిస్తారు?

● ప్రత్యేక శ్రద్ధ అంటూ నేను ఏమీ తీసుకోను. సహజంగా ఆటలు ఆడేవారి శరీర ఆకృతి అందంగానే ఉంటుంది. దానిపై ప్రకృతి వరంగా నా అందం అలా ఉంది.

* అంటే ఎలాంటి వసులు?

● స్క్రిప్ట్ రైటింగ్, అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా పిల్లలపై శ్రద్ధ చూపించాలి. వాళ్ళ భవిష్యత్తుని తీర్చిదిద్దాలి. నా కొడుకు ఇంజనీర్ కావాలనుకుంటున్నాడు. నా పిల్లలు ఏది ఇష్టపడితే అదే మేము

చూశావా?" అన్నాను (శ్రీమతితో).

"ఆ ఇంకే కొత్తా? ప్రతివారం జరిగే భాగవతమేగా" అంది.

"ఓసి పిచ్చిదానా! ఇలాంటి దృశ్యాలు మళ్ళీ మళ్ళీ కనిపించవు. చూడాలి ఇంకా చూడాలి వనే రూట్ జాలిడే ఆహా... ఓహో హా!" (శ్రీమతి బుగ్గ మీద చిటికేశాను.

"ఇంకావదలదు... దేవుడు మిమ్మల్ని బలహీనంగా సృష్టించాడు"

లేకుంటే రోజుకో తగాదా తెచ్చిపెట్టేవారు. బ్రతికిపోయాను" అంటూ (శ్రీమతి నిట్టూర్పు విడుస్తుంటే భళ్ళున జవ్వాను.

"అదివారమంటే అందరూ సరదాగా వచ్చుకుంటూ కలిసిమెలిసి ఉండేరోజు కష్టసుఖాలను పంచుకునే రోజు. అదివారమంటే ఆనందించే వారమండీ"

"(శ్రీమతి లోకం నుండి వెళ్లే

గంటలు క్షణాలయిపోతాయి. ఆ భయంలో బాల్ రూమ్ లో కెళ్ళి బోయాను. సరిగ్గా అప్పుడే క్రింది నుంచి మనోహర్ గొంతు వినిపించింది.

"ఏసుయ్యో మోహాన్! ఓసాగి క్రిందికి స్టానా?" అంటూ

"చిత్తర పోయాను. గాలి నావైపు తిరిగింది!!! ఊహించని పరిస్థితి. మిమ్మల్ని (శ్రీమతి వైపు

చూశాను (శ్రీమతి పెదవుల మీద చిర్బపుల్ల అలవోకగా కనిపిస్తోంది.

అదివారం! క్రింది పోర్ట్ వాడు పిలుస్తున్నాడు!!?

(శ్రీమతి వైపు ప్రాధేయ పూర్వకంగా చూశాను.

"అయిన లేరన్నయ్యా! బజారు కెళ్ళారు" అని (శ్రీమతి అంటుంటే ముక్కున బాల్ రూమ్ లోకి దూరిపోయాను.